

PREZES
PROKURATORII GENERALNEJ
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Leszek Bosek

Warszawa, 7.03. 2017 r.

KR-51-129/17/TGL/kkn
W/ 5302/17

SEKRETARIAT ZŁOZY SZEFKA KS

L. dz. ....

Data wpływu 07. 03. 2017

Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministro,

W odpowiedzi na pismo z dnia 7 lutego 2017 roku, do którego dołączono projekt ustawy o zmianie ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1274) przekazuję opinię Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej do przedstawionego projektu.

Leszek Bosek

PREZES
Prokuratorii Generalnej
Rzeczypospolitej Polskiej

Leszek Bosek

Otrzymują:

adresat – 1 egz.,
a/a – 1 egz.

**Opinia do projektu ustawy o zmianie ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych
oraz niektórych innych ustaw**

W związku z otrzymaniem do zaopiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych oraz niektórych innych ustaw zauważa się, co następuje:

1. W art. 4 pkt 2 projektu ustawy proponuje się dodanie, do art. 96 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach wykroczeń, § 1ba, który przewidywać ma możliwość nałożenia przez Państwową Inspekcję Pracy grzywny w wysokości do 5000 zł, na osobę ukaraną za co najmniej dwukrotne wykroczenie, określone w ustawie o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, dopuszczającej się, w okresie dwóch lat od ostatniego ukarania, tego samego wykroczenia. Jednakże projektodawca nie dookreśla czy grzywnę tę będzie można wymierzyć zamiast kar określonych w art. 27 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych czy też dodatkowo, niezależnie od nałożenia grzywny na podstawie przepisów 27 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.
2. W art. 5 pkt 1 projektu ustawy, w nowelizowanym art. 18e ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645 z późn. zm.) w projektowanym punkcie 3a – dokonano określenia dwóch rodzajów usług świadczonych przez agencje zatrudnienia. W lit. a wymieniono: pośrednictwo pracy, doradztwo personalne, poradnictwo zawodowe lub jako drugą formę wymieniono w lit. b: pracę tymczasową. Należy zwrócić uwagę, że formy działalności, które mogą być wykonywane przez agencje zatrudnienia zostały określone w art. 18 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Wydaje się zatem, że ten sam cel – jakim jest wskazanie, przez podmiot podejmujący działalność gospodarczą jako agencja zatrudnienia, rodzaju świadczonych usług – można byłoby osiągnąć poprzez odwołanie się do katalogu form działalności z art. 18 ust. 1 ustawy. Zauważyć przy tym należy, że projektodawca w innych przepisach projektowanej nowelizacji posługuje się rozróżnieniem usług świadczonych przez agencje zatrudnienia zbudowanym na podstawie katalogu z art. 18 ust.1 ustawy. Przykładowo wskazać należy, że w art. 18i, w brzmieniu nadanym nowelizacją wskazuje, iż certyfikat uprawniający do świadczenia usług może obejmować usługi, „o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1-3 ustawy

albo uprawniać do świadczenia usługi pracy tymczasowej”. Natomiast już art. 18i pkt 4 ustawy, w brzmieniu nadanym nowelizacją, posługuje się rozróżnieniem usług „o których mowa w art.18i pkt. 3a lit. a albo b” – który stanowi powtórzenie art. 18e ust. 3a. Katalogiem z art. 18 ust.1 projektodawca posługuje się natomiast w art. 85 w brzmieniu nadawanym niniejszą ustawą.

W świetle zauważonych rozbieżności, wydaje się zatem, że niezbędne jest ujednoczenie w obrębie projektowanej nowelizacji sposobu wyodrębnienia rodzajów usług świadczonych przez agencje zatrudnienia, z uwzględnieniem katalogu zawartego w art. 18 ust. 1 ustawy nowelizowanej w art. 5.

3. W art. 5 pkt 8 projektu ustawy, do art. 18m ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, proponuje się dodanie pkt 10, zgodnie z którym wykreślenie z rejestru podmiotów prowadzących agencję zatrudnienia będzie dokonywane w przypadku „powzięcia informacji o śmierci przedsiębiorcy”. Redakcja taka budzi wątpliwości, gdyż zdaje się sugerować, że wpis do rejestru jest prawem nieodłącznie związanym z osobą przedsiębiorcy, a zatem nie podlega sukcesji. Ponadto regulacja taka może mieć zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, nie dotyczy natomiast osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie będących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną.
4. W dodawanych odpowiednio w art. 5 pkt 18 lit.c i pkt 19 projektu ustawy, art. 85 ust. 2a i art. 85a ust. 4 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, proponuje się rozwiązanie, zgodnie z którym agencja zatrudnienia będzie miała obowiązek przedstawienia cudzoziemcowi kierowanemu do pracy zagranicą, przed podpisaniem umowy jej pisemnego tłumaczenia na język dla niego zrozumiały, a także przekazania cudzoziemcowi zawartej umowy. O ile wymóg przedstawienia umowy w języku zrozumiałym dla cudzoziemca kierowanego do pracy za granicą wydaje się adekwatny, tak wątpliwości budzi wymóg przekazania egzemplarza tej umowy jedynie cudzoziemcowi. Zasada równości wobec prawa wymaga, aby przekazanie egzemplarza umowy określającej podstawowe warunki pracy nie było odnoszone wyłącznie do cudzoziemców. Przepis ten dotyczyć powinien wszystkich pracowników niezależnie od ich obywatelstwa.

RADCA
Prokuratury Generalnej
Rzeczypospolitej Polskiej
Tomasz Golik